

Kerékpárral az „Ország közepére”

2015. július 2-án csütörtök reggel 12 refis diák gyülekezett az iskola előtti téren, hogy nekivágjon az öt napos kerékpártúrának. Szép napsütéses időben érkeztünk meg Katonatelepre. Itt teljes lett a csapat, 13 refis – 12 fő a 7. a osztályból – , és már semmi sem választott el minket attól, hogy folytassuk utunkat.

Nagykörösön átsuhantunk, Csemőn megpihentünk, Cegléden ebédeltünk. Innen már csak néhány kilométer volt Tápiószentmárton, az aznapi szállásunk helyszíne. A település határában fagylalttal hűsítettünk magunkat, majd találoztunk Kustra Csaba nagytiszteletű úrral, aki megmutatta a gyülekezeti termet, ahol az éjszakát töltjük. Ezután a helyi strandra mentünk, a hús habok között kerestünk menedéket a tűző nap elől. A hideg víz jól esett a kicsit megpirult bőrünknek.

Vacsorát az evangélikus parókia udvarán készítettük el, mindenki a saját ízlésének megfelelően süthette meg a szalonnáját, virslijét a tűzön. A vacsora után még beszélgettünk egy kicsit, majd nyugovóra tértünk.

Reggel elköszöntünk Kustra Csaba lelkész úrtól, megköszöntük az evangélikus gyülekezetnek, hogy éjszakára befogadtak minket. Tápióbicskén egy rögtönzött történelem óra keretében felelevenítettük az 1848/49-es szabadságharc dicsőséges tavaszi hadjáratát, megemlékeztünk a szabadságharc hőseiről. Innen változatos úton, haladtunk Monor felé. Hol egy kis emelkedő, hol egy szép hosszú lejtő. Kár, hogy nem csak lejtőből állt az út, fogalmazták meg páran. Monoron tartottunk egy hosszabb pihenőt, majd Pusztavacson az ország közepéhez mentünk. Sajnos nincs nagyon gazdája az itt kialakított parknak, a hozzá vezető út is elég elhanyagolt. Ennek ellenére elmondhatjuk, hogy mi kerültünk a középpontba.

Örkényben a református gyülekezet vendégei voltunk. Szemők Andrea nagytiszteletű asszony részletesen bemutatta a templomot, megnéztük az altemplomot, sőt másnap reggel még a toronyba is felmentünk, hogy láthassuk a harangokat. Szállásunk itt is a gyülekezeti teremben volt, ahol matracainkon hajtottuk álomra a fejünket, miután lejátszottuk a csocsó meccseket.

A szombat reggel sem volt hűvös, szép pirító napsütésben tekertünk Tatárszentgyörgyön, Kunpeszéren keresztül Kunszentmiklóásra, ahol egy hosszabb déli pihenőt tartottunk. A helyi bolt kínálatát élvezve mindenki elfogyasztotta a saját maga vásárolt ebédjét, majd egy közkútnál rendeztünk egy nagy locsolkodó partit. A helyiek először furcsán néztek ránk, de hamar mosolyra állt a szájuk a látványtól, diák és felnőtt egymást kergette és locsolta a másikat a kulacs vízzel. Cipőből, kerékpáros nadrágból kifacsartuk a felesleges vizet, és kerékpára pattanva meg sem álltunk Szabadszállásáig. Itt két társunk elköszönt tőlünk, és Orgovány felé vették az irányt, mi többiek Fülöpszállás érintésével érkeztünk meg Soltszentimrére, ahol Nagy István polgármester úr jóvoltából egy üres szolgálati lakás várt minket. A ház udvarán egy hatalmas vízi csatát rendeztünk, elmondható, hogy senki sem maradt szárazon. Este volt öregdiákok jóvoltából a Copa Amerika foci döntőt is megnézhattük, bár a hosszabbításra már nem maradt energiánk, a végeredményt csak másnap reggel tudtuk meg.

Forró napra ébredtünk, és ennek megfelelően a téli kabátjainkat nem vettük fel. Kiskörösön a Petőfi szülőház előtti parkban pihentünk, ebédeltünk, és rendeztük a következő vízi csatát. Innen már csak 40 km-es ugrás volt Újtelek, ahol a szállásunk Török József úr házában volt. Viszonylag gyorsan odaértünk, csomagjainkat lepakoltuk, és a Szelidi-tóhoz kerekeztünk, ami csak 3 km-re van a településtől. Jó volt a hús habokba vetnünk magunkat. A felkínált vízi bicikliket valamiért nem akartuk kipróbálni. Egy retró billiárd asztalon mindenki kipróbálhatta ügyességét, és akár fogadásokat is köthettünk volna, hogy a leeső golyó helyett

milyen golyó jön ki. Este a ház udvarán levő tónál még egy horgászversenyt is rendeztünk, a végeredmény döntetlen lett, hiszen minden résztvevő megfogta a maga halát.

Hétfőn az utolsó nap reggelén, ha lehet mondani a még melegebb volt, mint a korábbi napokon. Pár kilométer után már ismét locsolkodtunk, majd Kiskőrös főterére érve megismételtük az előző napi programot. A járőrelők itt is mosollyal díjazták a mutatványunkat. Izsákon elbúcsúztunk egy társunktól – nem akart Kecskemétre eljönni, hogy utána vissza is jöhessen –, és újult erővel vettük az irányt Ballószög felé. Ballószögön Somogyi Lajos polgármester és önkéntes tűzoltó úr közbenjárásával a helyi tűzoltók hűsítővel fogadták a refis kerékpározókat. Nagyon jól esett a tűzoltótömlőből kiáramló vízszugár. Somogyiné Víg Szilvia tanárnő pazar uzsonnával várta a megfáradt csapatot. Miután jól ettünk és ittunk, már tényleg Kecskemét következett. A 10 km-es távon élvezhettük néhány autós türelmetlenségét, ami nem esett jól.

Elmondható, hogy nagyon jól sikerült a kerékpártúra, defekt, technikai probléma messze elkerült minket. Köszönjük a sok segítséget, amit a szállásokon kaptunk. Vörösmarty szavai illenek ránk, „Ez jó mulatság, férfi munka volt!”

Akik a túrán részt vettek:

Borbély Zoltán, Borsodi Máté, Borsodi Mátyás, Csille Lajos, Dobák Csongor, Ficsór István, Ficsór Sándor, Kemény Csaba, Mezős Bálint, Rigó Zsombor Márton, Rőfi Dániel, Somogyi Soma, Szabó Donát, Tóth Máté diákok, Szabó Nándor, Somogyi Lajos szülők, és Szabados László tanár.